

ת"פ 70437/05/18 - מדינת ישראל נגד דין אזולאי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב
ת"פ 70437-05-18 מדינת ישראל נ' אזולאי

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפית מזרחי-לוי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דין אזולאי

הנאשמים

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המורכב משלושה אישומים בגין העסקה כקבלן כוח אדם ללא רישיון; אי עריכת ביטוח לעובד זר; ניכוי דמי ביטוח רפואי בשיעור העולה על הקבוע בתקנות; אי ניהול פנקס חופשה; ומסירת תלושי שכר חסרים.

פרטי כתב האישום

אישום ראשון

1. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, היה הנאשם עוסק מורשה; מפעיל עסק בשם "דין אזולאי ניקיון DGO"; ומספק שירותי ניקיון לשני מזמיני שירות - החברה הכלכלית שוהם בע"מ (**המזמינה 1**); ו- אוניו מרכז קונגרסים ואירועים בע"מ (**המזמינה 2**) (המזמינה 1 והמזמינה 2 - **המזמינות**).
2. בביקורת שנערכה ע"י משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים נמצא כי במהלך החודשים 10/16-1/16 (**התקופה הנבדקת**) סיפק הנאשם שירותי ניקיון למזמינות.
3. שירותי הניקיון בוצעו באמצעות 7 עובדי הנאשם (כמפורט בסעיף 5 לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן).
4. במעשים המתוארים לעיל פעל הנאשם כקבלן שירותים כהגדרתו בסעיף 1 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם).
5. על אף שחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם מחייב נותן שירותי ניקיון להחזיק ברישיון על מנת לספק את שירותיו, הנאשם לא החזיק ברישיון כנדרש.

6. לפיכך, יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיפים 2(א), 10א ו-20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם בגין 7 יחידות עבירה.

אישום שני

7. במהלך החודשים 10/16-10/16 (התקופה הנבדקת) העסיק הנאשם שני עובדים זרים (כמפורט בסעיף 10 לאישום השני) בלי להסדיר עבורם ביטוח רפואי:

עובד 1 הועסק ללא ביטוח רפואי בחודשים 1-4/16 ונוכה משכרו לחודש 4/16 דמי ביטוח רפואי למרות שלא היה מבוטח.

עובד 2 הועסק ללא ביטוח רפואי בחודשים 9-10/16 ונוכה משכרו דמי ביטוח רפואי בחודש 9/16 למרות שלא היה מבוטח.

8. לפיכך יוחסה לנאשם עבירה (אי עריכת ביטוח רפואי לעובד זר) לפי סעיף 1ד(א) ו-2(ב)(3)(ב) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (חוק עובדים זרים) בגין 2 יחידות עבירה.

9. כן, הוא ניכה ל-3 עובדים זרים (כמפורט בסעיף 13 לאישום השני) שהוא העסיק דמי ביטוח בשיעור 150 ₪, העולה על הסכום המירבי בסך 124.73 ₪ לפי הקבוע בתקנות עובדים זרים (שיעור ניכוי מהשכר בעד דמי ביטוח רפואי), ההתשס"ב-2001 (התקנות):

מעובד 1 נוכו דמי ביטוח ביתר משך 1 חודשים.

מעובד 2 נוכו דמי ביטוח ביתר משך 7 חודשים.

מעובד 3 נוכו דמי ביטוח ביתר משך 7 חודשים.

10. לפיכך יוחסה לנאשם עבירה (ניכוי דמי ביטוח רפואי בשיעור העולה על הקבוע בתקנות) לפי סעיף 1ד(ג) ו-2(ב)(3)(ב) לחוק עובדים זרים בגין 17 יחידות עבירה.

אישום שלישי

11. במהלך החודשים 10/16-10/16 (התקופה הנבדקת) לא ניהל הנאשם פנקס חופשה כנדרש בסעיף 26(א) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 (חוק חופשה שנתית).

12. לפיכך יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 26(א) ו-28(ב)(3) לחוק חופשה שנתית.

אישום רביעי

13. במהלך החודשים 10/16-1/16 (התקופה הנבדקת) הנפיק הנאשם לעובדיו תלושי שכר פגומים, שאינם נותנים ביטוי למספר ימי החופשה שניתנו בתקופת התשלום ויתרת ימי החופשה, וכן, למספר ימי המחלה שנוצלו בתקופת התשלום ויתרת תקופת המחלה הצבורה. זאת, בניגוד לאמור בסעיפים 4(5) ו-4(6) לתוספת בחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (חוק הגנת השכר).

14. הרישום החסר בתלושי השכר נעשה ביחס ל-7 עובדים בעבור תקופה מצטברת של 83 חודשים (כמפורט בסעיף 22 לאישום הרביעי).

15. לפיכך יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 24(ב) ו-25(א)(2) לחוק הגנת השכר בגין 83 יחידות עבירה.

הכרעת הדין

16. ביום 28.1.20 הודה הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום ובהתאם להודעתו ניתנה הכרעת דין לפיה הנאשם הורשע בעבירות המפורטות בכתב האישום.

הטיעונים לעונש

הצדדים הגישו סיכומים ביחס לטיעונים לעונש וביום 15.7.21 התקיים דין במעמד הצדדים לשמיעת טיעונים בעל פה.

טיעוני המאשימה

17. המאשימה טענה בסיכומיה כי יש לראות בעבירות וביחידות העבירה המיוחסות לנאשם כאירועים נפרדים עקב חומרתן והערכים המוגנים שנפגעו בעקבות הפרתן - הגנה על זכויותיהם הסוציאליות של עובדים מוחלשים.

כתמיכה לגישה זו הפנתה המאשימה להליך ת"פ 16121-07-11 מ"י נ' י. בעיר אחזקות (1995) בע"מ ואח' (14.7.16) (עניין י. בעיר אחזקות).

18. מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עמדה המאשימה על כך שהנאשם לא ביצע את העבירות באקראי תוך שהיה מודע לדרישות החוק; הנאשם הוא הנושא היחידי באחריות לביצוע העבירות; הניכוי ביתר לדמי הביטוח הרפואי גרם לפגיעה בשכר העובדים ואי הסדרת ביטוח רפואי לגבי חלק מהעובדים יכול היה להעמידם מול שוקת שבורה במקרה של פגיעה; מנסיבות המקרה, היקף העבירות ומשכן, ניתן ללמוד כי הן נעשו בכוונת מכוון.

19. אשר למדיניות הענישה טענה המאשימה ביחס לכל אחת מהעבירות שיוחסו לנאשם כך:

א. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות לפי סעיף 2(א) ו-10א לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם** היא בין 20% ל-60% מהקנס המקסימלי לכל יחידת עבירה.

כך, בת"פ (י-ם) 127/09 מ"י נ' אלירן (6.4.16) נקבע מתחם ענישה בין 20% ל-50% מהקנס המקסימלי (בין 2,880 ל-7,200 ₪) והעונש הועמד על 2,880 ₪;

בת"פ (ב"ש) 32556-07-14 מ"י נ' פוינט א.נ. אבטחה בע"מ (29.12.15) נקבע מתחם ענישה בין 30% ל-60% מהקנס המקסימלי והוטל קנס בסך 7,200 לחברה-הנאשמת ו-6,000 ₪ לנאשם-המנהל ;

ב. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות לפי חוק עובדים זרים** היא בין 5,000 ל-20,000 ₪ לכל

יחידת עבירה.

כך, בת"פ (ת"א) 36309-01-18 מ"י נ' **אבוריאש** (28.1.19) נקבע מתחם ענישה בין 5,000 ל-10,000 שהם 5%-8.5% מהקנס המקסימאלי בגין העבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי. בפועל הועמד הקנס על סך 12,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין ובסך 5,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי ;

בת"פ (ב"ש) 40138-09-19 מ"י נ' **נתן ואח'** (23.12.19) נקבע מתחם ענישה בגין העסקה ללא ביטוח רפואי בין 6,000 ל-20,000 ₪ שהם 5%-17% מהקנס המקסימאלי. הקנס לכל אחד מהנאשמים שם הועמד על 22,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין; ו-9,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי;

בת"פ (ב"ש) 2040-11-18 מ"י נ' **פולק ואח'** (25.9.19) נקבע מתחם ענישה בגין העסקה ללא ביטוח רפואי בין 6,000 ל-20,000 ₪ שהם 5%-17% מהקנס המקסימאלי. בפועל הועמד הקנס לכל אחד מהנאשמים בסך 15,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין ובסך 7,000 ₪ בגין העסקה ללא ביטוח רפואי;

ג. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות לפי סעיף 26(א) לחוק חופשה שנתית** היא בין 40% ל-60% מהקנסות המקסימליים.

כך, בת"פ 62596-03-14 מ"י נ' **פאואר לי בע"מ** (25.7.18) בו נקבע הקנס על 50% בסך 263,000 ₪ לנאשמת-החברה ו-70,000 ₪ לנאשם-המנהל, זאת בגין אי תשלום שכר במועד ואי ניהול פנקס חופשה ;

ד. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות לפי סעיף 24(ב) לחוק הגנת השכר היא בין 10% ל-50% מהקנס המקסימאלי.**

כך, בת"פ 23412-08-15 מ"י נ' **אלשריף בע"מ** (7.6.18) נקבע 5,000 ל-14,600 ₪ שהם 17%-50% מהקנס המקסימאלי (בפועל הועמד העונש על 30,000 ₪ - 5,000 ₪ בגין 6 עובדים);

וב-ת"פ 52454-10-14 מ"י נ' **ממן** (11.9.16) נקבע מתחם ענישה בין 14,600 ל-58,400 ₪ בגין אי מסירת תלושי שכר כשבפועל נקבע הקנס על 18,000 ₪.

20. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עמדה המאשימה על כך שהנאשם שיתף פעולה עם רשויות החק, נטל אחריות, הודעה בעבירות המיוחסות לו ופעל לתיקון המחדל הקשור בעיסוקו כקבלן וכיום מחזיק ברישיון לעסוק כקבלן כוח אדם ונותן שירות ע"פ דין. עוד ציינה המאשימה שהיקף העבירות צפויות להטיל נטל כלכלי על הנאשם.

21. לאור האמור ביקשה המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. בגין עבירה לפי סעיף 2(א) ו-10א לחוק העסקת עובדים ע"י קבלני כוח אדם (עיסוק כקבלן שירותי ניקיון ללא רישיון) קנס בשיעור 50% מהקנס המקסימאלי, בסך 7,200 ₪, בגין כול אחד מ-7

העובדים ובסך כולל של 50,400 ₪;

ב. בגין עבירות לפי סעיפים 1ד(א), 2(ב)(3) ו-1ד(ג) לחוק עובדים זרים (אי עריכת ביטוח וניכוי ביתר עבור ביטוח רפואי) קנס בשיעור 50% מהקנס המקסימלי, בגובה 58,400 ₪ בגין 17 חודשים המצטברים לביצוע העבירה ובסך כולל של 992,800 ₪;

ג. בגין עבירה לפי סעיף 26(א) לחוק חופשה שנתית קנס בשיעור 50% מהקנס המקסימלי בסך 7,200 ₪;

ד. בגין עבירה לפי סעיף 24(ב) לחוק הגנת השכר, קנס בשיעור 50% מהקנס המקסימלי בסך 7,300 ₪ עבור 83 חודשים מצטברים בהם נעברה העבירה ובסך כולל של 605,900 ₪.

22. סך הכול ביקשה המאשימה להשית על הנאשם קנסות מצטברים בסך 1,656,300 ₪.

טיעוני הנאשם

23. הנאשם טען כי העונש שביקשה המאשימה להשית הוא חסר פרופורציות. כן הוא טען שאין כל בסיס להפרדה שביצעה המאשימה בין יחידות העבירה.

24. לשיטת הנאשם, יש לקבוע את מספר האירועים בגינם יש להשית עונש כדלקמן - (1) עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים ע"י קבלני כוח אדם; (2) עבירה לפי סעיף 1ד(א) לחוק עובדים זרים - אי עריכת ביטוח רפואי; (3) עבירה לפי סעיף 1ד(ג) לחוק עובדים זרים - ניכוי ביתר; (4) עבירה לפי סעיף 24(ב) לחוק הגנת השכר - מסירת תלושי שכר חסרים; (5) עבירה לפי סעיף 26(א) לחוק חופשה שנתית.

25. אשר לנסיבותיו האישיות ציין הנאשם את גילו הצעיר, בן 24, במועד ביצוע העבירות; והרקע לכניסתו לשוק העבודה לאחר שאביו נרצח על רקע פלילי מבלי שהותיר אחריו נכסים, בלי ניסיון ובלי הכשרה.

26. לסיכומי הנאשם צורף תצהיר אימו בו היא העידה שהיא אלמנה עם 4 ילדים; כי לאחר רצח בעלה לא נותרו לה ממנו נכסים; כי הנאשם לקח על עצמו לעזור לפרנס את המשפחה; כי היא מישכנה את ביתה בסך 600,000 ₪ ונתנה לנאשם 400,000 ₪ מתוך סכום המשכנתא כדי להקים את עסקו, סכום אותו הוא משיב לה לשיעורין; כי הנאשם גר היום בבית חמתו; וכי המשפחה נמצאת במצב כלכלי עגום. אולם, אמו של הנאשם לא הגיעה לדיון שנקבע לטיעונים לעונש, להיחקר על תצהירה אך לא הוגשה בקשה להוציא את תצהירה מהתיק.

27. בהתחשב בנסיבות המפורטות ביקש הנאשם כי בגין כול אחד מהאירועים המפורטים לא יעלה העונש על 10% מהקנס המקסימלי.

דין והכרעה

28. ראשית ולהשלמת התמונה, יצוין כי הנאשם חזר על טיעונו במהלך הדיון שנקבע להשלמת שמיעת

הטיעונים לעונש - על נסיבות חייו הקשות, רצח אביו ומצבו הכלכלי העגום. המאשימה מצידה הסכימה לכך שנסיונות חייו של הנאשם הן אכן קשות וצינה שהוא אכן שיתף פעולה עם רשויות החוק (עמ' 6, ש' 22 לפרוטוקול) אך עמדה על כך שהנאשם לא הוכיח את מצבו הכלכלי וכי אמו לא הופיעה לעדות. בסוף הדיון הוסכם שהנאשם יגיש ריכוז יתרות בנק מעודכן לינואר 2020. דוח הריכוז הוגש ועולה ממנו כי לנאשם חשבון עו"ש במינוס של כ-18,678 ₪; הלוואות בסך 284,175 ₪; וחסכונות בסך של כ-30,000 ₪.

29. בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר - מדינת ישראל** (2014) נערכה הבחנה בין "ארוע" לבין "מעשה". נקבע, כי "ארוע" הוא מונח רחב יותר אשר יכול לכלול מספר מעשים (להלן - "ענין ג'אבר"). "לפי דעת הרוב (מפי השופטת דפנה ברק-ארז), כארוע אחד תחשבה מספר עבירות שיש ביניהן "קשר הדוק" דוגמת סמיכות זמנים או היותן חלק מאותה תוכנית עבריינית" (ר' ע"פ 57180-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ** (2014)) (להלן - "ענין חדוות הורים").

30. עוד בענין **חדוות הורים** קבע בית הדין הארצי לעבודה, כי "על אף מדובר בשישה עובדים ועל אף שהמחוקק הדגיש בסעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים כי העונש הנקוב בו (לפחות לגבי הסיטואציה של הימשכות העבירה) הינו "לעובד" - שוכנענו, לפי כל אחת מהגישות שפורטו לעיל, כי מדובר ב"ארוע אחד" שמוצדק לקבוע בגינו מתחם עונש כולל אחד. כפי שעולה מהתאור העובדתית לעיל, מדובר בעבירה של העסקת ששה עובדים ביום נתון באותו אתר; באמצעות אותה חברת כוח אדם..."

31. לעניינינו, העבירות שביצע הנאשם במכלול, מקיימות בין לבין עצמן קשר הדוק. העבירות כולן הן עבירות מאותו תחום - תחום הביטחון הסוציאלי. העבירות בוצעו כלפי אותם סוגי קורבנות - עובדי הניקיון שהעסיק. העבירות בוצעו על פני ציר זמן מתמשך ורציף ובאותו מקום עבודה. נקודת המוצא היא שכאשר מכלול של עבירות סווג כאירוע אחד יש להתייחס אל אותו מכלול של עבירות גם כמעשה אחד לצורך הוראת סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי. זאת בהתאם להוראת סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982: "בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה". כך בענין ג'אבר נקבע כי:

"ככלל, משנמצאים אנו בגדרו של "אירוע אחד", ברירת המחדל היא שמדובר גם ב"מעשה" אחד, וממילא כי הענישה בגין אותו אירוע לא תעלה על העונש המקסימלי בגין העבירה החמורה ביותר מבין העבירות שבהן הורשע הנאשם ביחס לאותו אירוע".

32. בעניינינו, יש לראות בכל אחת מסעיפי העבירות בהן הורשע הנאשם משום מעשי עבירה נפרדים שבוצעו במסגרת אירוע אחד, כפי שהציע הנאשם בסיכומיו. בכלל זאת מקובלת גישת הנאשם שיש להבחין בין עבירת אי הסדרת ביטוח רפואי לעובדים לבין עבירת ניכוי ביתר, עבירה שהמאשימה איחדה מבחינת העונש המבוקש. זאת יאמר, כמובן שיש בהיקף ובמשך ביצוע העבירות כדי להשפיע על קביעת העונש ההולם במתחם הענישה המקובל.

33. אשר למתחם הענישה, מקובל עליו האמור באסמכתאות שהביאה המאשימה בסיכומיה, כפי שפורטו

לעיל. יחד עם זאת, אשר למתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה דנן, נוכח מצבו האישי הקשה של הנאשם, כפי שציין אף בא כוח המדינה בדיון שנערך; היותו נשוי ואב לשני ילדים קטנים; טראומת רצח אביו; והמצב הכלכלי הרעוע, שלו ושל אמו עליה הוא נסמך, מוצדק לקבוע את מתחם הענישה מתחת למתחם הענישה. עדות הנאשם בעניין מצבו האישי הייתה אמינה בעיני וניכר היה כי הוא הביע צער כנה כלפי הנסיבות שהובילו אותו להיקלע למצבו וחרטה על מעשיו. לזאת יש להוסיף כי אין לנאשם עבירות קודמות ואת העובדה שהוא לקח אחריות למעשיו, הודה בעבירות המיוחסות לו והחשוב - שיתף פעולה עם רשויות החוק והסדיר את מעמדו החוקי כנותן שירותי ניקיון כדי שלא ישוב על מעשיו, עוד ותוך כדי ניהול ההליך.

קביעת העונש ההולם

34. בהמשך לדיון שלעיל ולשיקולים שפורטו, אני קובעת כי על הנאשם לשלם את הקנסות שלהלן:

- א. סך של 5,000 ₪ בגין עבירה לפי סעיף 2(א) ו-10א לחוק העסקת עובדים ע"י קבלני כוח אדם (עיסוק כקבלן שירותי ניקיון ללא רישיון);
- ב. סך של 10,000 ₪ בגין עבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים בגין אי עריכת ביטוח רפואי;
- ג. סך של 10,000 ₪ בגין עבירה לפי סעיף 2(ב)(3)(ב) לחוק עובדים זרים בגין ניכוי ביטוח רפואי ביתר;
- ד. סך של 5,000 ₪ בגין אי ניהול פנקס חופשה;
- ה. סך של 5,000 ₪ בגין מסירת תלושי שכר פגומים, עבירה לפי סעיף 25ב(א)(2) לחוק הגנת השכר.

35. הקנסות ישולמו ב-12 תשלומים.

36. כמו כן יחתום הנאשם על התחייבות מביצוע העבירות בהן הורשעו למשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין, שאם לא כן יחויב מי שיתפס מבצע עבירה בניגוד להתחייבותו, בקנס המקסימלי הקבוע לצד כל אחת מן העבירות בהן הורשעו.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"א, 24 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.